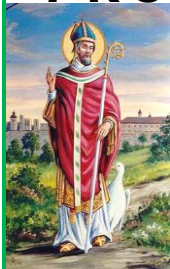

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

JUBILEJNÝ ROK SVÄTÉHO MARTINA, PATRÓNA NÁŠHO BISKUPSTVA

2016 - 2017

Svätý Martin, oroduj za nás.

Týždeň 9.

DNES: 8. NEDEĽA „CEZ ROK“

27. 2. 2017 - 5. 3. 2017

„Bud'te svätí, lebo ja som svätý.“ (1Pt 1, 16)

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 27. 2. 17	FÉRIA	+ Cecília Ľubová (30.deň)	17.00	16.30	
UTOROK 28. 2. 17	FÉRIA				
STREDA 1. 3. 17	POPOLCOVÁ STREDA, PÔST A ZDRŽOVANIE SA MÄSITÉHO POKRMU	+ Ján Fuckulák (1.výr.)	18.00		
ŠTVRTOK 2. 3. 17	FÉRIA			9.00	
PIATOK 3. 3. 17	FÉRIA	+ Žofia, Ján, Ján Trnka a Ondrej	17.00	14.30 - 16.30	
SOBOTA 4. 3. 17	FÉRIA				
NEDEĽA 5. 3. 17	PRVÁ PÔSTNA NEDEĽA	Za ružu Terézie Brkaľákovvej Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 27. 2. 17	FÉRIA				
UTOROK 28. 2. 17	FÉRIA	+ Júlia a František Feja	17.00	16.30	
STREDA 1. 3. 17	POPOLCOVÁ STREDA, PÔST A ZDRŽOVANIE SA MÄSITÉHO POKRMU	+ Matej Žofaj a Margita Dvorštiaková	16.30		
ŠTVRTOK 2. 3. 17	FÉRIA	+ rod. Francúzova a Kytková	17.00	14.30 - 16.30	
PIATOK 3. 3. 17	FÉRIA	+ rod. Kotúl'ova, Piontkova	18.00		
SOBOTA 4. 3. 17	FÉRIA	+ Stanislav a Tomáš Jurky	17.00	16.30	
NEDEĽA 5. 3. 17	PRVÁ PÔSTNA NEDEĽA	Na úmysel	8.30		

Oznamy:

- V stredu je Popolcová streda. V tento deň je **prísny pôst a zdržovanie sa mäsitého pokrmu**. (Nemožno nahradiť zdržovanie sa mäsitého pokrmu iným skutkom kajúcnosti ako v bežný piatok). Sv. omša s obradom značenia popolom: Vasiľov o 16,30 h. Babín o 18,00 h.
- Krížová cesta v Babíne -piatok o 16,15 h. v nedeľu o 14,45 h. Vo Vasiľove v nedeľu o 13,30 hod.
- Budúca nedeľa je prvá pôstna nedeľa. Celé pôstne obdobie nás pobáda na pokánie.
- Na budúcu nedeľu je JARNÁ ZBIERKA NA CHARITU. Za vaše milodary úprimne Pán Boh zaplať.
- Spovedanie chorých: Babín : streda od 8.30 hod. Vasiľov : streda od 11.00 hod.
- Spovedanie pred prvým piatkom: Vasiľov - štvrtok od 14,30 hod.
Babín- štvrtok od 9,00 hod. ;
piatok **len popoludní** od 14,30 hod. do 16,30 hod.
- Upratovanie kostola : Babín : 432 - 391
Vasiľov: Katarína Fazekášová, Mária Fejová, Katarína Siváňová,
Anna Šimútková, Alena Mútková, Antónia Gemeľová

Želám Vám radostné prežívanie nedele a požehnanie do nastávajúceho týždňa!

POSVÄCUJÚCA MILOST' - STAV SVÄTOSTI

Duch Svätý udeľuje kresťanovi dvojaký typ Božej milosti: milosť posväcujúcu a milosť pomáhajúcu. Milosť posväcujúca má aj rôzne iné názvy: milosť ospravedlnenia, prebývanie Ducha Svätého v nás, alebo prijatie za synov. *Katechizmus Katolíckej cirkvi* ju definuje takto: „Posväcujúca milosť je trvalý dar, stála nadprirodzená dispozícia, ktorá zdokonaľuje dušu a robí ju schopnou žiť s Bohom a konať skrze jeho lásku.“ (KKC, 2000) Milosť posväcujúca je nadprirodzený duchovný dar trvalo zostávajúci v duši, ktorý nás robí účastnými na božskej prirodzenosti.

Výrazom božská prirodzenosť rozumieme vnútorný trojičný život Boha. Preto milosť posväcujúcu možno zjednodušene definovať ako Boží život v nás.

Prijatie milosti posväcujúcej nás v prvom rade robí účastnými na Božom živote. Výslovne o tom napísal svätý Peter apoštol v liste: „*Tým nám daroval vzácné a veľmi veľké prisľúbenia, aby ste sa skrze ne stali účastnými na božskej prirodzenosti.*“ (2 Pt 1,4)

Milosť posväcujúca nám umožňuje žiť v spoločenstve Najsvätejšej Trojice: tvorí z nás Božích synov a dcéry, bratov a sestry Ježiša Krista a príbytok Ducha Svätého. O všetkých týchto nových skutočnostiach omilosteného človeka nachádzame svedectvá vo Svätom písme.

Svätý Pavol apoštol píše: „*Ved' všetci, ktorých vedie Boží Duch sú Božími synmi, lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: „Abba, Otče“! Sám Duch spolu s naším duchom dosvedčuje, že sme Božie deti.*“ (Rim 8,14–16)

O spoločenstve s Najsvätejšou Trojicou a prebývaní troch božských osôb v nás ako účinku milosti posväcujúcej zasa čítame v evanjeliu: „*Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať, prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok.*“ (Jn 14, 23)

Milosť posväcujúca z nás utvára aj Božích priateľov a robí nás milými Bohu. Vlastne od tohto stavu človeka, že má Boh v nás zalúbenie dostal tento božský dar aj meno – milosť. O priateľstve medzi Bohom a omilosteným človekom treba povedať, že je vzájomné, obojstranné. Boh nedáva len priateľstvo ako dar človekovi, ale aj všetko potrebné, dary a schopnosti, aby sme my mohli byť priateľmi Boha. Pán Ježiš o tom priateľstve povedal: „*Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od Otca.*“ (Jn 15,15)

Milosť posväcujúcu možno vysloviť ako spôsob zjednotenia človeka s Bohom. Ide o vnútornú nadprirodzenú jednotu, ktorá má tri určujúce vlastnosti. Nie je to jednota podstatná, ale prípadková; je to jednota morálna, keďže sa uskutočňuje láskou, je to jednota dynamická, ktorá rastie, rozvíja sa. Preto hovoríme aj o vzraste milosti posväcujúcej. Táto jednota Boha a človeka milosťou posväcujúcou sa odlišuje napríklad od hypostatickej únie v Kristovi medzi jeho božstvom a človečenstvom a líši sa aj od jednoty medzi telom a dušou, lebo Duch Boží a duch človeka aj po zjednotení zostávajú reálne aj bytostne odlíšené.

„Keďže milosť je nadprirodzeného pôvodu, nespadá do našej skúsenosti, a môžeme ju spoznať iba vierou. Nemôžeme sa teda spoliehať ani na naše city, ani na naše konanie, aby sme z nich vyvodzovali svoje ospravedlnenie a svoju spásu. Ale predsa podľa Pánových slov: „teda po ovocí ich poznáte“ (Mt 7,20), uvažovanie o Božom dobrodení v našom živote i v živote svätých nám poskytuje záruku, že milosť v nás pôsobí a povzbudzuje k stále väčšej viere a k dôverujúcej pokore. Krásnu ilustráciu takéhoto postoja nachádzame v odpovedi svätej Janky z Arcu na otázku, ktorou jej chystali pascu cirkevní sudcovia: „Či vie vyšetrovaná, že je v milosti Božej?“ Odpoveď znela: „Ak nie som v milosti, nech mi ju Boh udelí; ak som v nej, nech ma Boh v nej zachová.“ (KKC, 2005) *Svätý Martin, oroduj za nás.*

PANNA MÁRIA JE SVÄTÄ - PLNÄ MILOSTI

Zamyslenie na Fatimské soboty z príležitosti storočnice jej zjavení

„(Mária) vynikajúcim darom milosti značne prevyšuje všetky ostatné nebeské i pozemské stvorenia.“ (LG, 53)

Vyslovenie pravdy o nepoškvrnenom počatí Panny Márie je hlásaním jej „negatívnej svätosti“. To je tá svätosť, ktorá spočíva v neprítomnosti hriechu. Výraz „milostiplná“ zasa viac zdôrazňuje Máriinu pozitívnu svätosť. Márii v plnom a pravom slova zmysle prislúcha titul „svätá“. Pravda, jej svätosť je odvodená zo žriedla svätosti - svätého Boha.

Panna Mária od prvého okamihu svojho jestvovania, od počatia, bola naplnená milosťou. Táto milosť bola nevýslovne väčšia ako tá, ktorú na svoje posvätenie od Boha dostávajú anjeli alebo ostatní ľudia.

Boh totiž udeľuje milosť podľa miery hodnosti a úradu alebo poslania, ktoré ľuďom zveruje. Keďže hodnosť a poslanie Márie ako matky Vykupiteľa prevyšuje všetko, svedčilo sa, aby aj milosť, ktorú k takémuto poslaniu dostala, bola nad všetky miery. Niektorí teológovia tvrdia, že Panna Mária dostala viac milosti sama osobne, ako všetky ostatné tvory spolu.

„Táto celkom neobyčajná krása svätosti“, ktorou je „obdarovaná od prvej chvíle svojho počatia“, sa jej dostáva celkom od Krista: „Vzhľadom na zásluhy svojho Syna bola vykúpená vznešenejším spôsobom“. Viac, ako ktorékoľvek iné stvorenie ju „Boh v Kristovi požehnal všetkým nebeským duchovným požehnaním“ (Ef 1, 3). On si ju „vyvolil v Ňom ešte pred stvorením sveta, aby bola pred Jeho tvárou svätá a nepoškvrnená v láske“ (Ef 1, 4). (KKC, 492)

Svätosť Panny Márie nebola statická, ale dynamická. Dynamickosť jej svätosti treba chápať až v dvojakom zmysle: vzhľadom na vzrast jej posväcujúcej milosti, ktorú si rozmnožovala spoluprácou s Bohom, a vzhľadom na prejavy jej svätého života. Čo sa týka vzrastu milosti posväcujúcej u Panny Márie, rozlišujeme trojaký prameň rastu jej milosti.

Prvým prameňom rastu milosti v Panne Márii sú jej zásluhy, ktoré získavala konaním dobra, uskutočňovaním viery a lásky. V jej živote všetko nejakým spôsobom sa dotýkalo viery, nádeje a lásky a bolo ich uskutočňovaním. Za každý úkon viery, nádeje a lásky si Mária zaslúžila rozmnoženie milosti posväcujúcej v duši.

Druhým prameňom jej osobného posvätenia a teda aj vzrastu milosti je tajomstvo vtelenia Božieho Syna, cez ktoré dostala nadmieru milostí.

Tretím zdrojom Máriinho posvätenia sú sviatosti, ktoré prijímala, najmä Eucharistia. Treba spomenúť aj prijatie Ducha Svätého na Turíce, ktorý vo zvrchovanej miere naplnil dušu Márie milosťou posväcujúcou.

Máriina svätosť nie je iba ontologického - bytostného rázu, spočívajúca vo vlastní nadmiery milosti posväcujúcej. Jej svätosť má uplatnenie aj v morálnej rovine jej ľudského konania. Je svätou nielen čo do bytia, ale aj v činnosti. Má svätý život aj sväté životné prejavy.

O Máriinej svätosti vydávajú svedectvo jej nevýslovne čnosti, ktorými je ozdobená. Je to jej neobyčajná pokora, jej nevýslovná poslušnosť, jej ohromujúca čistota, ale najmä nad všetko vynikajúca láska. V realizovaní lásky k Bohu a k ľuďom sa celkom naplňal zmysel Máriinho života. Celý jej pozemský život je uskutočnením jej „fiat“ - „*nech sa mi stane podľa tvojho slova.*“ (Lk 1,38)

Mons. Pavol Janáč